

ÚSTAVA CÍRKVE ČESKOSLOVENSKÉ HUSITSKÉ

Schválena 3. zasedáním VIII. sněmu 19. října 2002 v Praze

Vyhlášena v Úředních zprávách č. 3/2002 ze dne 7. listopadu 2002

VIII. sněm Církve československé husitské na svém 3. zasedání, konaném dne 19. října 2002, při zachování stěžejních tradic a zásad uspořádání Církve československé, jak byly přijaty při jejím založení v r. 1920 a vtěleny do Zářadního řádu církve z 24.1.1920, následně do Statutu církve z 8.1.1921 (schváleného 1. valným sjezdem delegátů 8.1.1921), poté do Prozatímní Ústavy církve (přijaté sjezdem delegátů v témže roce a schválené výnosem Ministerstva školství a osvěty z 15.10.1921) a posléze do Ústavy církve z 29.3.1931 (přijaté I. řádným sněmem církve 29.3.1931 a schválené výnosem Ministerstva školství a osvěty z 23.7.1934 č.73.599/34-VI) ve znění změn z 9.1.1946 (přijatých II. řádným sněmem 9.1.1946 a schválených výnosem Ministerstva školství a osvěty z 27.4.1946 č.B-30.303/46-V/2.) a v dalším období vtělených v mezích daných společensko-politickými podmínkami po r. 1948 do Zřízení církve z 29.10.1961 (přijátého V. řádným sněmem církve 29.10.1961 a schváleného výnosem Ministerstva školství a kultury z 27.11.1961 č.54113/61-VI, v církvi vyhlášeného usnesením Ústřední rady z 10.12.1961 čj. 3320/61 s účinností od 1.1.1962) a dále ve znění novel přijatých v nezbytném rozsahu v období po r.1989 po obnovení demokratického státu, jmenovitě novelly z 16.3.1991 (schválené prvním zasedáním VII. sněmu ČČSH dne 16.3.1991 a vyhlášené Úředními zprávami č.1/1991) a novelly z 27.8.1994 (schválené třetím zasedáním VII. sněmu dne 27.8.1994 a vyhlášené Úředními zprávami č.2/1994) a s vědomím toho, že Církev československá byla státem uznána na území Čech, Moravy a Slezska vyhláškou ministerstva školství a národní osvěty č. 542/1920 Sb. z a n. z 15.9.1920 a na území Slovenska vyhláškou ministerstva školství a národní osvěty č. 193/1925 Sb. z. a n. z 22.9.1925, po zřízení tzv. Slovenského štátu byla Církev československá na území Slovenska zrušena výnosem ministerstva školství a osvěty z 5.4.1939 č.25.731/39-V, což se stalo nulitním aktem po obnovení republiky v r. 1945, název Církve československá byl usnesením VI. církevního sněmu, konaného 16.-17. října 1971, změněn na současný název Církve československá husitská, **schválil** svým usnesením tuto

ÚSTAVU CÍRKVE ČESKOSLOVENSKÉ HUSITSKÉ

PREAMBULE:

Církev československou husitskou tvoří křesťané, kteří usilují naplnit současné snažení mravní a poznání vědecké Duchem Kristovým, jak se nám zachoval v Písmu svatém a v podání starokřesťanském a jak je dosvědčen hnutím husitským, českobratrským a dalším úsilím reformačním.

ČÁST PRVNÍ USTANOVENÍ VŠEOBECNÁ

HLAVA I.

OBEČNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

POVAHA CÍRKVE

Církev československá husitská (dále v této Ústavě též i jen "církve") je církev reformačního husitského směru a je charakterizována těmito znaky:

- a) Pramenem její víry, zvěsti, nauky a jejího poslání je slovo Boží, dosvědčené Písmem a křesťanskou tradicí, zvláště starokřesťanskou, cyrilometodějskou, husitskou, bratrskou a vůbec reformační, kriticky vykládanou podle nauky Církve československé husitské.
- b) Nejvyšší normou je jí Duch Kristův, jemuž podléhá církev i její věřící ve víře, v životě a úsilí, v hlásání evangelia, v učení a v teologické tvorbě.
- c) Její zásada svobody svědomí záleží v poslušnosti Ducha Kristova, k němuž poukazují řady církve.
- d) Její články víry nejsou neměnitelnými dogmaty a nejsou předmětem, nýbrž vyjádřením a ukazatelem směru víry, kterou církev žije a vyznává.
- e) Její bohoslovecká činnost je vedena zásadou úcty k vědeckému bádání.
- f) Do zájmu církve patří všechny otázky lidského života individuálního a sociálního, zejména úsilí o mír a pokoj mezi lidmi, ve všech věcech, kdy církvi náleží, aby se k těmto otázkám veřejně vyjadřovala.
- g) Církev a její Ústava spočívá na zásadách presbyterních, k nimž jsou přidruženy prvky episkopální.

Článek 2

POSLÁNÍ CÍRKVE

Posláním Církve československé husitské je hlásat evangelium, vyznávat svou víru, svědčit o ní a uvádět ji v život, zejména pak

- a) svědčit životem, slovem, tiskem a jinými vhodnými způsoby o Ježíši Kristu, jako Pánu a Spasiteli,

- b) sloužit životu svých členů i jiných lidí, toužících po Božím slovu, podle svého poslání kázáním, bohosloveckým vedením, bohoslužbou, vysluhováním svátostí i mimosvátostnými obřady, vyučováním náboženství, pastorační péčí, duchovní péčí a další výchovou, sociální prací a další křesťanskou službou lásky i jinými vhodnými křesťanskými prostředky,
- c) spolupracovat na díle Kristově s jinými církvemi a náboženskými společnostmi i v zahraničí, k této práci ochotnými a spolupracovat na díle obecné spravedlnosti, humanity a pokoje se všemi lidmi dobré vůle,
- d) zřizovat, udržovat a případně spoluprovozovat zařízení, nadace a ústavy (zdravotní, sociální, školské a kulturní), sloužící poslání církve a vychovávat pro dílo církve duchovní, kazatele i odborné laické pracovníky.

Článek 3

NÁZEV A SÍDLO

(1) Církev nese již od svého zrodu v r. 1920 ve svém názvu přívlastek "československá", jímž byla vyjádřena touha našich národů po svobodě církevní a náboženské. Výrazem "husitská", který byl k původnímu názvu připojen v r. 1971, vyjadřuje, že jde o církev, která navazuje na husitskou reformaci.

Tak vznikl a vyvíjel se současný název církve, který zní:

Církev československá husitská.

(2) Sídlem církve v České republice a současně sídlem celku církve, zahrnujícího rovněž její organizační jednotky působící v zahraničí, je:

166 26 Praha 6 – Dejvice, Wuchterlova 5

(3) Sídlem církve ve Slovenské republice je sídlo Diecéze bratislavské:

831 03 Bratislava, Konventná 11

(4) Změny sídla církve uvedeného v odst. 2 a 3 schvaluje církevní zastupitelstvo schválením změny Organizačního řádu Církve československé husitské.

(5) Svá sídla dále mají jednotlivé diecéze a jednotlivé náboženské obce, působící v rámci církve jako církevní právnické osoby; tato sídla či jejich změny schvaluje shromáždění příslušné církevní právnické osoby.

HLAVA II.

ČLENSTVÍ V CÍRKVI

Článek 4

(1) Příslušnost k církvi se pro účely Ústavy Církve československé husitské (dále též jen „Ústava“) a církevních řádů nazývá členstvím v církvi. Členství v církvi se nabyvá křtem, u osob pokřtěných v jiné církvi jejich přijetím podle Organizačního řádu Církve československé husitské.

(2) Členství v církvi se pozbývá výstupem nebo rozhodnutím církve v případech a za podmínek stanovených v církevních řádech.

(3) Členství v církvi se uskutečňuje prostřednictvím členství v jednotlivých náboženských obcích. Svou víru osvědčují její členové účastí na životě církve, zvláště bohoslužebném a svátostném, čtením Písma, modlitbou, následováním Krista v lásce a službě a ve svědectví slovem i životem. Proto se členové církve podílejí také na organizacím a hospodářském životě církve a přispívají na její hmotné potřeby pravidelnými příspěvky, bohoslužebnými a účelovými sbírkami a dary.

(4) Každá náboženská obec je povinna vést seznam členů církve příslušejících do náboženské obce a neprodleně provádět v seznamu změny, k nimž došlo.

Článek 5

ČLENOVÉ MAJÍ PRÁVO

a) na službu církve (čl. 2 písm. b);

b) způsobem a za podmínek uvedených v této Ústavě účastnit se s právem hlasovacím jednání shromáždění náboženské obce;

c) pokud se podle této Ústavy rozhoduje ve volených církevních orgánech o věcech víry a správy církve, právo volit a být volen do církevních orgánů způsobem a za podmínek v této Ústavě uvedených; toto právo musí být vykonáváno osobně;

d) odvolat se proti rozhodnutí církevního orgánu k nejbližší nadřízenému orgánu církve, pokud podle této Ústavy nebo církevních řádů není toto rozhodnutí konečné.

ČÁST DRUHÁ ZÁKLADY ORGANIZACE, OBECNÉ SPRÁVY A DUCHOVNÍ SPRÁVY CÍRKVE

HLAVA I.

ZÁKLADY ORGANIZAČNÍHO USPOŘÁDÁNÍ A OBECNÉ SPRÁVY CÍRKVE

Článek 6

ZÁKLADY ORGANIZAČNÍHO USPOŘÁDÁNÍ

(1) Křesťané československého husitského vyznání tvoří Církev československou husitskou.

(2) Základní organizační jednotkou církve je náboženská obec (čl. 17 a násl.) jako církevní právnická osoba, tvořená členy církve zpravidla majícími bydliště v územním obvodu náboženské obce, stanoveném příslušným orgánem diecéze podle této Ústavy a církevních řádů, dále duchovními a kazateli v náboženské obci ustanovenými.

(3) Náboženské obce, mající sídlo v určité územní oblasti státu, kterou stanoví církevní sněm, tvoří diecézi (čl. 26 a násl.), která je jako organizační jednotka církve církevní právnickou osobou.

(4) Jedna či více diecézí, mající sídlo v příslušném státě, tvoří Církev československou husitskou v tomto státě, jako součást celku Církve československé husitské, který je subjektem podle této Ústavy (čl. 50) a církevních řádů.

(5) Ve vnitřním životě církve se vztahují na členy náboženských obcí, náboženské obce, na diecéze, církve a na církevní orgány, působící na území kteréhokoliv státu a na církve jako celek, tato Ústava, církevní řády a usnesení schválená církevním sněmem nebo církevním zastupitelstvem, pokud není v jednotlivých záležitostech v této Ústavě, v církevních řádech nebo v usneseních sněmu či církevního zastupitelstva výslovně stanoveno jinak. Postavení náboženských obcí, diecézí a církve jako právních subjektů se v právních vztazích vůči třetím osobám řídí právním řádem příslušného

státu. Za závazky vzniklé z činnosti církve, diecézí a náboženských obcí, působících jako právní subjekty na území příslušného státu, neodpovídá církev působící v jiném státě a naopak.

(6) Náboženské obce Církve československé husitské na území příslušného státu, které nevytvořily diecézi, spadají až do doby vytvoření vlastní diecéze do působnosti církevního zastupitelstva a ve věcech duchovní správy do působnosti patriarchy Církve československé husitské. Pro postavení těchto náboženských obcí jako právních subjektů v právních vztazích vůči třetím osobám platí obdobně ustanovení odst. 5.

(7) Pro usnadnění výkonu činností církve v diecézích mohou diecézní rady zřizovat vikariáty, které nejsou právními osobami.

(8) Pro členy církve, kteří žijí mimo hranice zřízených diecézí a náboženských obcí, může církevní zastupitelstvo zřídit zvláštní správu, určit její orgány a působnost.

(9) Církve a v jejím rámci církevní právnické osoby spravují své záležitosti příslušnými církevními orgány podle této Ústavy a v souladu s jejími ustanoveními podle církevních řádů.

(10) Podrobnosti o postavení a úkolech církevních orgánů, spolu s dalšími náležitostmi týkajícími se těchto orgánů (např. způsob volby, ustavování, svolávání, usnášení, počet členů, funkční období), mohou v souladu s touto Ústavou stanovit církevní řády schvalované církevním zastupitelstvem, zejména Organizační řád Církve československé husitské (dále též jen „Organizační řád“), ve věcech duchovní správy Řád duchovenské služby Církve československé husitské (dále též jen „Řád duchovenské služby“) a ve věcech hospodaření Hospodářský řád Církve československé husitské (dále též jen „Hospodářský řád“), v nichž jsou zohledněny právní řády příslušných států, kde církve působí.

(11) Pro činnost diakonickou a misijní zřizuje svým usnesením církevní zastupitelstvo Diakonii a misii, která je jako právnická osoba zřizována v organizačně právní formě určené církevním zastupitelstvem.

(12) V souladu se svým posláním může církev po předchozím souhlasu církevního zastupitelstva, dále diecéze či náboženské obce po předchozím souhlasu diecézního shromáždění, zakládat právnické osoby podle platného právního řádu v příslušném státě (např. nadace, nadační fondy, sdružení, neziskové společnosti, popř. obchodní společnosti či družstva apod.).

HLAVA II. ZÁKLADNÍ USTANOVENÍ O MAJETKU A HOSPODAŘENÍ

Článek 7

(1) Majetek církve v příslušném státě, majetek diecézí, náboženských obcí či dalších církevních právnických osob, zřízených v rámci církve, tvoří jmění církve v rámci příslušného státu. Církev a církevní právnické osoby jsou oprávněny nakládat se svým majetkem při plnění svých úkolů a v mezích své působnosti jednáním svých příslušných orgánů za podmínek, způsobem a v rozsahu podle této Ústavy a na ni navazujícího Organizačního řádu a Hospodářského řádu. Usnesení církevních orgánů a právní úkony, učiněné v rozporu s těmito církevními předpisy, či postrádající předchozí schválení vyšším církevním orgánem podle těchto církevních předpisů, jsou od počátku neplatné i vůči třetím osobám. Orgány celku církve (čl. 50 této Ústavy) mají podle této Ústavy a církevních řádů působnost rozhodovací, schvalovací či dozorčí, nečiní však právní úkony jménem církve.

(2) Jde-li o nemovitý majetek, je církev nebo církevní právnická osoba oprávněna s takovým majetkem nakládat, tedy takový majetek nabývat, převádět, darovat anebo zatěžovat věcnými břemeny či jinými právy, popř. takový majetek či jeho část dávat do zástavy, pouze s předchozím písemným souhlasem ústřední rady; jde-li o nemovitý majetek s nímž nakládá náboženská obec, je souhlas ústřední rady podmíněn souhlasným vyjádřením příslušné diecézní rady. Nájemní smlouva sjednávaná náboženskou obcí podléhá předchozímu schválení příslušnou diecézní radou.

Článek 8

(1) Církev a církevní právnické osoby hospodaří podle ročních rozpočtů sestavovaných a schvalovaných způsobem, v rozsahu a ve lhůtách podle Hospodářského řádu.

(2) Za řádné hospodaření v církvi a v církevních právnických osobách odpovídají církevní orgány, kterým je touto Ústavou a církevními řády svěřeno rozhodování či jednání v těchto věcech.

(3) Kontrolu hospodaření v církvi a v církevních právnických osobách provádějí církevní revizní orgány ustanovené podle této Ústavy a církevních řádů.

(4) Skladbu základních příjmů a základních výdajů církve, zásady hospodaření v církvi a zřizování společných církevních fondů upravuje Hospodářský řád.

HLAVA III. ZÁKLADY DUCHOVNÍ SPRÁVY

Článek 9

ZÁKLADNÍ ÚKOLY A POSLÁNÍ DUCHOVNÍ SPRÁVY

Úkolem a posláním duchovní správy je zejména všestranná duchovní péče o křesťanský život církve a jejích členů, zvěstování Božího slova kázáním, vyučováním i pastýřskou péčí, konání bohoslužeb, pobožností, vysluhování svátostí a mimosvátostných obřadů i další služební činnost ve smyslu poslání církve, usnesení církevního sněmu, církevního zastupitelstva a diecézních shromáždění.

SLUŽBA DUCHOVNÍCH A KAZATELŮ

Článek 10

(1) Církev svěřuje výkon duchovní správy svým členům osvědčeným ve víře, mravně i občansky bezúhonným, kteří prokáží jak obecnou způsobilost pro duchovenskou

službu, tak zvláštní způsobilost studiem teologickým a podle církevních řádů přijali svěcení a byli příslušným církevním orgánem ustanoveni nebo zvoleni do některé z duchovenských funkcí a přijati do služebního poměru k církvi (dále v této Ústavě a v církevních řádech „duchovní“).

(2) Duchovní je podle stupně dosažené způsobilosti ustanoven ke službě jáhna nebo kněze. Pro ustanovení ke službě jáhna je nezbytné předchodí jáhenské svěcení, pro něž se vyžaduje absolvování bakalářského teologického studia. Pro ustanovení ke službě kněze je nezbytné kněžské svěcení, pro něž se vyžaduje absolvování magisterského teologického studia. Výjimky může stanovit Řád duchovenské služby.

(3) Předpoklady a podmínky pro ustanovení a službu v jednotlivých duchovenských funkcích, dále podmínky a způsob externího výkonu duchovenské služby blíže stanoví v souladu s touto Ústavou Organizační řád a Řád duchovenské služby.

Článek 11

(1) Na duchovenské službě se v rozsahu vymezeném Řádem duchovenské služby podle dosažených předpokladů dále podílejí: kazatel, katecheta, pastorační asistent (dále pro účely této Ústavy též jen „kazatelé“). Předpoklady pro výkon služby kazatelé blíže stanoví Organizační řád a Řád duchovenské služby.

(2) Kazatelé jsou z hlediska služebního poměru (čl.15 této Ústavy) a odměňování postaveni na roveň duchovním.

Článek 12

(1) Faráři jako duchovní správci v náboženských obcích jsou duchovní s kněžským svěcením, ustanovení v jednotlivých náboženských obcích podle církevních řádů.

(2) Biskupové jako duchovní správci v jednotlivých diecézích jsou duchovní s kněžským svěcením, jimž se na základě provedené volby a ordinace svěřuje funkce biskupa způsobem, za podmínek a postupem podle této Ústavy, Organizačního řádu a Řádu duchovenské služby.

(3) Patriarcha jako duchovní správce v celé církvi je duchovní s kněžským svěcením, jemuž se na základě provedené volby a ordinace svěřuje funkce biskupa - patriarchy způsobem, za podmínek a postupem podle této Ústavy, Organizačního řádu a Řádu duchovenské služby.

Článek 13

Talár a štolu je možno používat pouze za podmínek a v souladu s řády církve. Neoprávněné užití se považuje za porušení suverenity a dobrého jména církve.

Článek 14

VEDENÍ DUCHOVNÍ SPRÁVY

(1) Vedení duchovní správy v rozsahu stanoveném Ústavou a církevními řády přísluší
 a) v náboženské obci faráři, popřípadě administrátorovi,
 b) v diecézi biskupovi,
 c) v celé církvi patriarchovi.

(2) Úkony ve veřejné správě, příslušející ze zákona církvi, vykonávají jménem církve Farní úřady Církve československé husitské, působící při náboženských obcích (dále též jen „Farní úřad“); vedení Farního úřadu přísluší faráři.

Článek 15

SLUŽEBNÍ POMĚR DUCHOVNÍCH A KAZATELŮ

(1) Duchovní a kazatelé (vyjma externích duchovních či kazatelů podle Řádu duchovenské služby) jsou ve služebním poměru k Církvi československé husitské v příslušném státě; služební poměr je právním vztahem k církvi podle této Ústavy a církevních řádů. Do služebního poměru duchovní a kazatele přijímá a ze služebního poměru je propouští svým usnesením ústřední rada vždy jen na návrh příslušné diecézní rady, v jejímž obvodu má duchovní působit či působí, nejde-li o duchovního či kazatele při ústřední radě. Přijímání do služebního poměru, provádění změny služebního poměru a propouštění ze služebního poměru se děje vždy způsobem a za podmínek stanovených v této Ústavě, v Organizačním řádu a v Řádu duchovenské služby.

(2) ○ změnách služebního poměru, tj. převedení na jinou funkci (v rámci církevní právnické osoby, v níž je duchovní či kazatel ustanoven), přeložení (ustanovení do funkce v jiné církevní právnické osobě) v rámci diecéze či do jiné diecéze, rozhoduje příslušná diecézní rada po předchozím projednání s radou starších příslušné náboženské obce, v případě přeložení do jiné diecéze rozhodují obě dotčené diecézní rady; o přeložení duchovního či kazatele při ústřední radě do rámce diecéze nebo naopak rozhoduje ústřední rada v dohodě s příslušnou diecézí.

Článek 16

Organizační řád a Řád duchovenské služby blíže stanoví úkoly duchovní správy v náboženských obcích, v diecézích a v církvi, postavení a úkoly farářů, biskupů a patriarchy v duchovní správě, dále též postavení a úkoly, které mají v duchovní správě vikáři, tajemníci diecézních rad, ředitelé úřadů diecézních rad a ústředních rad a učitelé na Husitské teologické fakultě UK, jsou-li duchovními Církve československé husitské. Upravují také záležitosti služebního poměru duchovního nebo kazatele, především ve věci jeho vzniku, změny a zániku, spolu s právy a povinnostmi vyplývajícími ze služebního poměru duchovního nebo kazatele. Dále upravují postavení Farního úřadu při náboženské obci a úkoly při jeho vedení.

ČÁST TŘETÍ NÁBOŽENSKÁ OBEC, DIECÉZE, CÍRKEV

HLAVA I. NÁBOŽENSKÁ OBEC

Článek 17

VZNIK, ÚZEMNÍ ZMĚNY A ZÁNİK NÁBOŽENSKÉ OBCE

(1) Náboženská obec vzniká na základě usnesení ustavujícího shromáždění o založení náboženské obce a o zvolení jejích orgánů podle této Ústavy a Organizačního řádu, dnem uvedeným v rozhodnutí diecézní rady, jímž se schvaluje vznik náboženské obce, její název a stanoví se její územní nebo jinak určený obvod. Proti zamítavému rozhodnutí diecézní rady se může odvolat řádně zvolená rada starších k diecéznímu shromáždění, jehož rozhodnutí je konečné; v tomto případě je dnem vzniku náboženské obce den uvedený v rozhodnutí diecézního shromáždění.

(2) Ustavující shromáždění, jehož se účastní členové církve projevující vůli o založení náboženské obce, svolává přípravný výbor. Zvolená rada starších předloží diecézní radě návrh na schválení vzniku náboženské obce, k němuž připojí zápis o ustavujícím shromáždění, údaje o složení zvolených orgánů a seznam zakládajících členů.

(3) Náboženská obec může se souhlasem diecézní rady

- a) sloučit se s jinou územně sousedící náboženskou obcí. Tímto sloučením slučovaná náboženská obec zaniká a právním nástupcem se stává náboženská obec, s níž se dosavadní náboženská obec sloučila,
- b) splynout s jinou či s několika jinými územně sousedícími náboženskými obcemi. Tímto splynutím zanikají dosavadní náboženské obce a vzniká jediná nová náboženská obec, která je právním nástupcem všech náboženských obcí, které takto splynuly,
- c) rozdělit se na několik nových náboženských obcí. Tímto rozdělením zaniká dosavadní náboženská obec a náboženské obce vzniklé rozdělením jsou právními nástupci zaniklé náboženské obce v rozsahu podle usnesení o rozdělení,
- d) dohodnout se s územně sousedící náboženskou obcí, či s několika územně sousedícími náboženskými obcemi, o změně územního obvodu náboženské obce, tj. o při-

pojení části náboženské obce do jiné náboženské obce a o převzetí práv a povinností s tím spojených.

(4) Náboženská obec může se souhlasem diecézní rady též rozhodnout o svém zrušení bez právního nástupce; s tímto zrušením je spojena likvidace, o jejímž postupu a způsobu naložení s likvidačním zůstatkem vždy rozhoduje diecézní rada usnesením alespoň tříčtvrtinové většiny všech členů diecézní rady.

(5) V záležitostech uvedených v odst. 3 a 4 rozhodují shromáždění dotčených náboženských obcí usnesením přijatým nejméně dvouřetinovou většinou přítomných členů. Usnesení shromáždění náboženské obce nabývá platnosti teprve po jeho schválení diecézní radou a je účinné dnem uvedeným v rozhodnutí diecézní rady o schválení. Dotýká-li se rozhodnutí náboženských obcí dvou či více diecézí, vyžaduje se schválení všemi zúčastněnými diecézními radami. Proti zamítavému rozhodnutí diecézní rady je přípustné odvolání k diecéznímu shromáždění, jehož rozhodnutí je konečné.

(6) Ze závažných důvodů může o záležitostech uvedených v odst. 3 a 4 rozhodnout diecézní rada usnesením alespoň dvouřetinové většiny všech svých členů. Proti takovému rozhodnutí je přípustné odvolání náboženské obce k diecéznímu shromáždění, jehož rozhodnutí přijaté alespoň dvouřetinovou většinou přítomných členů je konečné. Odvolání má odkladný účinek.

(7) Organizační řád blíže upravuje záležitosti vzniku, územních změn a zániku náboženské obce.

Článek 18

POSTAVENÍ A ZÁKLADNÍ ÚKOLY NÁBOŽENSKÉ OBCE

(1) Náboženská obec uskutečňuje v rámci svého obvodu ve společenství členů základní poslání církve uvedené v této Ústavě (čl. 2) a v církevních řádech a podílí se tak na životě církve v diecézi a v církvi. Náboženská obec se podílí též na hmotném zabezpečení potřeb církve v rozsahu a způsobem uvedeným v Hospodářském řádu. Při plnění svých úkolů spolupracuje na ekumenickém díle a rozvíjí styky s územněs-

právními institucemi na místní úrovni. Ve své činnosti se řídí touto Ústavou, církevními řády a usneseními církevních orgánů vydanými v souladu s Ústavou a církevními řády.

(2) Náboženská obec je oprávněna vlastním jménem a na vlastní účet vstupovat do práv a povinností, nabývat majetek a nakládat s ním, sjednávat smlouvy se třetími osobami v souladu se svými úkoly; tato Ústava, Organizační řád či Hospodářský řád církve stanoví, ve kterých případech je podmínkou platnosti a následné účinnosti smluvních ujednání předchozí souhlas k tomu příslušného vyššího církevního orgánu. Bez předepsaného souhlasu je smluvní ujednání od počátku neplatné i vůči třetím osobám. Náboženská obec je též oprávněna vlastním jménem a na vlastní účet sjednávat podle obecných pracovněprávních předpisů smlouvy a dohody se svými zaměstnanci (např. správce budovy - sborovník, varhaník, účetní, úklid apod.), pokud není usnesením diecézní rady stanoveno jinak.

(3) V rámci náboženské obce uskutečňuje ve vztahu k poslání církve ve veřejné sféře svou činnost Farní úřad v rozsahu a způsobem stanoveným Organizačním řádem a Řádem duchovenské služby v mezích státních zákonů (církevní sňatky, vyučování náboženství ve státních školách apod.). Farní úřad je veden duchovním s kněžským svěcením, ustanoveným v náboženské obci, který za svou činnost odpovídá biskupovi.

(4) Organizační řád blíže upravuje postavení a úkoly náboženské obce a Farního úřadu.

SPRÁVNÍ ORGÁNY NÁBOŽENSKÉ OBCE

Článek 19

ZÁKLADNÍ ORGÁNY NÁBOŽENSKÉ OBCE

Náboženská obec má tyto správní orgány

- a) shromáždění náboženské obce jako nejvyšší orgán,
- b) radu starších jako výkonný a statutární orgán,
- c) revizory či revizní finanční výbor, jako kontrolní orgán.

Článek 20

SHROMÁŽDĚNÍ NÁBOŽENSKÉ OBCE

(1) Shromáždění náboženské obce tvoří zletilí členové církve uvedení v seznamu členů náboženské obce.

(2) Shromáždění náboženské obce jako její nejvyšší orgán projednává a rozhoduje v duchu poslání církve všechny zásadní věci náboženské obce, zejména zásadní věci týkající se její existence a činnosti, hospodaření, nabytí a převodu majetku a obdobných záležitostí; tato Ústava, Organizační řád nebo Hospodářský řád stanoví, ve kterých případech podléhá rozhodnutí shromáždění náboženské obce schválení vyšším církevním orgánem, aby takové rozhodnutí nabylo platnosti.

(3) Shromáždění náboženské obce volí na funkční období šesti let

- a) předsedu a nejméně dva další členy rady starších spolu s náhradníky členů,
- b) revizory účtů nebo nejméně tříčlenný revizní finanční výbor, spolu s náhradníky,
- c) zástupce - laiky pro diecézní shromáždění, spolu s náhradníky,
- d) zástupce - laiky pro církevní sněm, spolu s náhradníky.

Volitelným je v den volby alespoň osmnáctiletý, právně způsobilý, mravně a občansky bezúhonný člen církve vedený v seznamu náboženské obce; do funkce pod písm. a) a b) nelze zvolit člena církve, který je zaměstnancem náboženské obce. Bližší podmínky volitelnosti pro jednotlivé funkce může stanovit Organizační řád.

(4) Shromáždění náboženské obce svolává rada starších podle potřeby, nejméně však jednou za rok, a to vždy nejpozději 15 dní před konáním diecézního shromáždění. Shromáždění náboženské obce musí být svoláno též na žádost diecézní rady nebo na žádost nejméně jedné třetiny členů náboženské obce, a to nejpozději do 30 dnů od doručení této žádosti, obsahující důvody pro svolání a navrhovaný program jednání. Svolání se děje nejméně 6 dní přede dnem konání shromáždění vyhlášením při nedělních bohoslužbách a současně vyvěšením pozvánky na místě ve sboru určeném pro oznamování zpráv členům.

(5) Řádně svolané shromáždění náboženské obce je způsobilé jednat a usnášet se, je-

li podle prezenční listiny přítomen alespoň počet členů náboženské obce přesahující počet zvolených členů rady starších.

(6) Organizační řád blíže upravuje působnost shromáždění náboženské obce, dále postup pro jeho svolávání, způsobilost k jednání a usnášení, dále podmínky volitelnosti do orgánů náboženské obce a okolnosti, které jsou překážkou pro zvolení a výkon funkce.

Článek 21

RADA STARŠÍCH

(1) Rada starších je správním a výkonným orgánem náboženské obce. Spolu s duchovní správou pečuje o křesťanský život v náboženské obci, provádí usnesení shromáždění náboženské obce a vyšších církevních orgánů a zajišťuje běžné záležitosti náboženské obce. Je orgánem statutárním, který je oprávněn činit ve všech věcech právní úkony náboženské obce; jsou-li právní úkony náboženské obce podle této Ústavy nebo podle Organizačního řádu či Hospodářského řádu vázány na souhlas vyššího církevního orgánu, může je rada starších učinit teprve po doručení tohoto souhlasu, jinak jsou od počátku neplatné i vůči třetím osobám (čl. 7 této Ústavy).

(2) Členy rady starších jsou předseda rady starších zvolený shromážděním náboženské obce, farář a případně další v náboženské obci ustanovení duchovní a další nejméně dva laici zvolení z řad členů shromážděním náboženské obce (čl. 20 odst.3, písm. a) Ústavy).

(3) Rada starších se ustaví na svém prvním (ustavujícím) zasedání, svolaném předsedou rady starších nejpozději do 15 dnů od svého zvolení. Na ustavujícím zasedání zvolí z řad svých členů místopředsedu a finančního zpravodaje, popřípadě též další funkcionáře rady starších (např. zapisovatele či tajemníka, správce budov apod.). Poté složí do rukou biskupa nebo jeho zástupce slib věrného a odpovědného plnění úkolů, jež jsou radě starších Ústavou a církevními řády svěřeny. Složení rady starších a rozdělení funkcí oznamuje rada starších nejpozději do 10 dnů po ustavujícím zasedání diecézní radě stejnopisem podepsaného zápisu z ustavujícího zasedání rady starších, k němuž se přikládá stejnopis podepsaného zápisu ze shromáždění náboženské obce.

(4) Řádně svolaná rada starších je způsobilá jednat a usnášet se, je-li přítomna nadpoloviční většina všech jejích členů; usnesení se přijímá nadpoloviční většinou hlasů přítomných, pokud Organizační řád nebo Hospodářský řád nepředepisuje vyšší kvalifikovanou většinu.

(5) Za radu starších jménem náboženské obce jedná společně předseda nebo místopředseda a farář. Písemné právní úkony, z nichž vznikají práva či povinnosti (smlouvy apod.), podepisují společně předseda nebo místopředseda rady starších, finanční zpravodaj a farář, jinak jsou od počátku i vůči třetím osobám neplatné. Pokud je podle této Ústavy nebo podle Organizačního řádu či podle Hospodářského řádu potřebný k právnímu úkonu náboženské obce souhlas vyššího církevního orgánu (odst.1), je bez tohoto souhlasu právní úkon od počátku neplatný i vůči třetím osobám, a to i v případě, že byl řádně jménem náboženské obce podepsán.

(6) K plnění svých úkolů a úkolů náboženské obce může rada starších zřizovat komise složené z členů náboženské obce; komise jsou iniciativními a poradními orgány rady starších a jsou jim svěřovány dílčí úkoly. Podrobnosti o zřizování komisí a zásadách jejich činnosti upravuje Organizační řád.

(7) Organizační řád blíže upravuje působnost rady starších, dále postup pro její svolávání, jednání a rozhodování, spolu s Hospodářským řádem dále upravuje náplň činnosti finančního zpravodaje.

Článek 22

REVIZOŘI, REVIZNÍ FINANČNÍ VÝBOR

(1) Kontrolu hospodaření náboženské obce provádějí revizoři nebo nejméně tříčlenný revizní finanční výbor. Revizní finanční výbor se ustaví na svém prvním (ustavujícím) zasedání, svolaném jeho nejstarším členem; na tomto zasedání zvolí svého předsedu, popřípadě též místopředsedu a složí slib věrného a odpovědného plnění úkolů, jež jsou reviznímu finančnímu výboru svěřeny Ústavou a církevními řády; slib skládají do rukou biskupa nebo jeho zástupce. Revizoři či revizní finanční výbor nejsou podřízeni či nadřizeni radě starších a odpovídají za svoji činnost pouze shromáždění náboženské obce.

(2) Revizoři či zástupci revizního finančního výboru jsou oprávněni účastnit se s hlasem poradním jednání rady starších. Revizoři či revizní finanční výbor se vyjadřují k projednávaným záležitostem hospodářské povahy, provádějí kontrolu účetní závěrky a hospodaření a vyjadřují k nim stanovisko na zasedání shromáždění náboženské obce, vyjadřují se k návrhu rozpočtu, předkládaného ke schválení shromáždění náboženské obce. Dále jsou oprávněni navrhnout radě starších nebo shromáždění náboženské obce opatření k odstranění zjištěných nedostatků a požadovat zprávu a jejich plnění. Podrobnosti o působnosti revizorů či revizního finančního výboru, dále o svolávání, jednání a usnášení revizního finančního výboru stanoví Organizační řád, popřípadě též Hospodářský řád.

Článek 23

ZMOCNĚNĚC DIECÉZNÍ RADY

(1) Radu starších, která neplní své povinnosti, jedná v rozporu s touto Ústavou nebo s církevními řády či s usneseními oprávněných církevních orgánů, anebo radu starších jejíž složení neodpovídá této Ústavě a církevními řádům, či nebyla zvolena v souladu s řády církve, může diecézní rada rozpustit a na přechodnou dobu do zvolení nové rady starších pověřit výkonem funkce rady starších svého zmocněnce, jmenovaného usnesením diecézní rady. Zmocněnec zajišťuje běžnou činnost správy náboženské obce v působnosti rady starších a jejího předsedy; nesmí však činit právní úkony, které by byly nad rámec této běžné činnosti. Proti rozhodnutí diecézní rady je přípustné odvolání k ústřední radě, které lze podat nejpozději do 15 dní od doručení rozhodnutí diecézní rady; včas podané odvolání má odkladný účinek. Rozhodnutí ústřední rady je konečné. Tím není dotčena působnost Právní rady.

(2) Diecézní rada, která jmenovala zmocněnce, je oprávněna určovat mu konkrétní úkoly, které však nesmí překročit rozsah běžné působnosti rady starších. Zmocněnec je povinen svolat shromáždění náboženské obce ke zvolení rady starších ve lhůtě stanovené usnesením diecézní rady.

(3) Organizační řád církve blíže upraví záležitosti v tomto článku uvedené.

DUCHOVNÍ SPRÁVA V NÁBOŽENSKÉ OBCI

Článek 24

VEDENÍ DUCHOVNÍ SPRÁVY V NÁBOŽENSKÉ OBCI

Vedení duchovní správy v náboženské obci přísluší faráři ustanovenému pro tuto náboženskou obec. Úkoly duchovní správy či některé z těchto úkolů případně vykonávají pod vedením faráře též další, v náboženské obci ustanovení, duchovní. K vedení duchovní správy přísluší též zastupování náboženské obce v těchto věcech, vedení Farního úřadu a zastupování církve ve věcech Farního úřadu.

Článek 25

FARÁŘ

(1) Farář je duchovní, který vede a plní úkoly duchovní správy v obvodu náboženské obce, v níž je podle církevních řádů ustanoven, vede plnění úkolů duchovní správy, vykonávané případnými dalšími duchovními ustanovenými v náboženské obci, zastupuje náboženskou obec ve všech věcech duchovní správy a jedná jménem církve ve věcech působnosti Farního úřadu.

(2) Farář je odpovědný za řádné plnění veškerých úkolů duchovní správy v náboženské obci, které vykonává sám či spolu s ním a pod jeho vedením další duchovní ustanovení v náboženské obci (čl. 10 odst. 2 a 3 této Ústavy).

(3) Farář je odpovědný za řádné vedení a plnění úkolů Farního úřadu, tvořeného farářem, popřípadě dalšími duchovními ustanovenými v náboženské obci; činnost Farního úřadu spočívá v plnění poslání a úlohy církve ve veřejné správě podle církevních řádů (čl. 18 odst. 3 této Ústavy) ve shodě se státními zákony.

(4) Farář, jako člen rady starších, je povinen účastnit se jednání a činnosti rady starších a podporovat ji v plnění úkolů stanovených jí touto Ústavou a církevními řády. Farář může být volen v radě starších do kterékoliv funkce, vyjma funkce předsedy a finančního zpravodaje.

(5) Faráře, popřípadě další duchovní v náboženské obci, ustanovuje svým usnesením diecézní rada na návrh biskupa, po předchozím projednání v náboženské obci; při ustanovení se postupuje podle církevních řádů.

(6) V náboženské obci, v níž není ustanoven farář, je duchovní správa svěřena administrátorovi.

(7) Bližší náležitosti vedení duchovní správy v náboženské obci a administrování upravuje Organizační řád a Řád duchovenské služby.

HLAVA II. DIECÉZE

Článek 26

VZNIK, ÚZEMNÍ ZMĚNY A ZÁNİK DIECÉZE

(1) Vznik diecéze a její územní působnost schvaluje církevní sněm.

(2) Diecézi tvoří náboženské obce určitého území.

(3) Ustavující diecézní shromáždění svolává patriarcha, který současně určuje pořad jednání. Na ustavujícím diecézním shromáždění vždy musí být zvolen biskup a další členové diecézní rady, dále předseda a další členové diecézního revizního finančního výboru.

(4) Územní změny diecézí schvaluje církevní zastupitelstvo usnesením, schváleným nejméně tříčtvrtinovou většinou členů církevního zastupitelstva, na základě návrhu zúčastněných diecézí, schváleného alespoň tříčtvrtinovou většinou členů zúčastněných diecézních shromáždění.

Za územní změny se považuje změna územního obvodu diecéze, tj. připojení jedné či více náboženských obcí s jejich územním obvodem do jiné diecéze a převzetí práv a povinností s tím spojených.

(5) Zánik diecéze schvaluje církevní sněm na návrh diecézního shromáždění, schválený nejméně tříčtvrtinovou většinou členů diecézního shromáždění, u sloučení a splnutí na návrh diecézních shromáždění všech zúčastněných diecézí. Sněm je oprávněn rozhodnout o zániku diecéze či více diecézí z důležitých důvodů též z vlastního podnětu.

(6) K zániku diecéze může dojít

- a) sloučením s jinou územně sousedící diecézí, při němž slučovaná diecéze zaniká a právním nástupcem se stává diecéze, s níž byla zanikající diecéze sloučena,
- b) splnutím s jinou diecézí, při němž dosavadní diecéze či několik dosavadních diecézí zanikají a vzniká jediná nová diecéze, která je právním nástupcem diecézí, které takto splynuly,
- c) rozdělením na dvě či více diecézí, čímž zaniká dosavadní diecéze a právními nástupci zaniklé diecéze jsou nové diecéze vzniklé rozdělením, a to v rozsahu podle usnesení církevního sněmu, jímž bylo o rozdělení rozhodnuto,
- d) zrušením diecéze bez právního nástupce, s nímž je spojena likvidace; způsob a postup likvidace a naložení s likvidačním zůstatkem určuje církevní sněm v usnesení, jímž rozhodl o zrušení diecéze.

(7) Organizační řád blíže upravuje náležitosti vzniku, územních změn a zániku diecéze.

Článek 27

POSTAVENÍ A ZÁKLADNÍ ÚKOLY DIECÉZE

(1) Diecéze uskutečňuje v rámci svého obvodu v součinnosti s náboženskými obcemi a vikariáty základní poslání církve uvedené v této Ústavě (čl. 2) a plní úkoly stanovené v této Ústavě a v církevních řádech.

(2) Diecéze uskutečňuje a zajišťuje, kromě úkolů výslovně uvedených v jiných stanovách této Ústavy a v církevních řádech, tyto úkoly:

- a) pomáhá náboženským obcím a vikariátům svého obvodu při plnění poslání církve a dozírá na jejich plnění, dále dozírá na zachování této Ústavy a církevních řádů v činnosti náboženských obcí, vikariátů a jejich orgánů. Spolupracuje s ústřední radou

na církevní výchovné a vzdělávací činnosti a na organizování a zajišťování církevně kulturních akcí,

- b) dozírá na činnost Farních úřadů při náboženských obcích,
- c) sdružuje finanční prostředky do společných diecézních finančních fondů a hospodaří s nimi; podrobnosti stanoví Hospodářský řád,
- d) ve své dozorčí hospodářské činnosti dozírá na hospodaření náboženských obcí a rozhoduje či schvaluje rozhodnutí orgánů náboženských obcí ve věcech uvedených v této Ústavě, v Organizačním řádu a v Hospodářském řádu,
- e) plní úkoly příslušející jinak zaměstnavateli ve vztahu k duchovním, působícím v územním obvodu diecéze podle Organizačního řádu a Řádu duchovenské služby,
- f) spolupracuje na ekumenickém díle a rozvíjí ekumenické styky.

(3) Diecéze je oprávněna vlastním jménem a na vlastní účet vstupovat do práv a povinností, nabyvat majetek a nakládat s ním, sjednávat smlouvy s třetími osobami v souladu se svými úkoly; tato Ústava, Organizační řád a Hospodářský řád stanoví, pro která smluvní ujednání majetkové povahy je potřebný předchozí souhlas vyššího církevního orgánu, bez něhož je smluvní ujednání od počátku neplatné i vůči třetím osobám (čl. 7 této Ústavy).

(4) Diecéze je oprávněna vlastním jménem a na vlastní účet sjednávat pracovněprávní vztahy se svými zaměstnanci.

(5) Diecéze je oprávněna zřizovat právnické osoby podle platného právního řádu, zejména za účelem spolupráce při plnění poslání církve a při správě majetku; podrobnosti stanoví Organizační řád

(6) Organizační řád blíže upraví postavení a úkoly diecéze.

ORGÁNY DIECÉZE

Článek 28

ZÁKLADNÍ ORGÁNY DIECÉZE

Diecéze má tyto orgány:

- a) diecézní shromáždění,
- b) diecézní radu,

- c) diecézní revizní finanční výbor,
- d) diecézní kárný výbor,
- e) orgány duchovní správy v diecézi.

DIECÉZNÍ SHROMÁŽDĚNÍ

Článek 29

(1) Diecézní shromáždění je shromážděním zástupců náboženských obcí v územní působnosti diecéze a dalších účastníků s právem hlasovacím v této Ústavě uvedených (dále též jen „členové diecézního shromáždění“).

- (2) Členy diecézního shromáždění ve smyslu odst. 1 s právem hlasovacím jsou
- a) zvolení zástupci - laici ze všech náboženských obcí v obvodu diecéze, a to po jednom zástupci na každých započatých tisíc členů církve v seznamu náboženské obce, přičemž každá náboženská obec musí být zastoupena alespoň jedním svým zástupcem - laikem,
 - b) faráři, další duchovní a kazatelé ustanovení v jednotlivých náboženských obcích v působnosti diecéze,
 - c) duchovní a kazatelé ustanovení při diecézní radě,
 - d) členové diecézní rady a tajemníci diecézní rady,
 - e) zástupce Husitské teologické fakulty Univerzity Karlovy, který je knězem Církve československé husitské a má trvalé bydliště v obvodu příslušné diecéze.

- (3) Na zasedání diecézního shromáždění jsou zváni s hlasem poradním
- a) zástupci diecéze zvolení za členy církevního zastupitelstva, za členy ústřední rady, za členy církevního finančního výboru, církevního kárného výboru a členové Právní rady s trvalým bydlištěm v dané diecézi, duchovní a kazatelé ustanovení při ústřední radě s trvalým bydlištěm v dané diecézi,
 - b) členové diecézního finančního výboru a členové diecézního kárného výboru.
 - c) učitelé husitské teologie na Husitské teologické fakultě UK, kteří jsou členy Církve československé husitské a mají trvalé bydliště v obvodu diecéze.

(4) Pokud by počet členů diecézního shromáždění podle odst. 2 písm. a) činil méně než dvacet členů, stanoví církevní zastupitelstvo výjimku z tohoto ustanovení.

Článek 30

(1) Diecézní shromáždění jako nejvyšší orgán diecéze projednává a rozhoduje v duchu poslání církve všechny zásadní věci diecéze jako celku, zásadní věci týkající se vikariátů a náboženských obcí, které jsou v působnosti diecéze, zejména též zásadní věci týkající se existence, činnosti a hospodaření, nabytí, převodu či zatížení nemovitého majetku, anebo týkající se obdobných zásadních záležitostí; schvaluje rozpočet diecéze, řádnou účetní závěrku a výsledky hospodaření diecéze, projednává rozpočty a výsledky hospodaření náboženských obcí a vikariátů, schválené jejich orgány.

- (2) Diecézní shromáždění volí na funkční období v trvání šesti let
- a) osm až dvanáct členů diecézní rady, s potřebným počtem náhradníků,
 - b) členy diecézního revizního finančního výboru v počtu šest až deset členů, s potřebným počtem náhradníků,
 - c) členy diecézního kárného výboru v počtu šesti členů, s potřebným počtem náhradníků,
 - d) člena ústřední rady z řad laiků za diecézi a náhradníka,
 - e) člena církevního revizního finančního výboru za diecézi a náhradníka,
 - f) člena církevního kárného výboru za diecézi a náhradníka,
 - g) zástupce diecéze pro církevní zastupitelstvo a potřebný počet náhradníků tak, že na každých i započatých deset náboženských obcí v diecézi volí po jednom zástupci a náhradníku tak, aby počet duchovních zpravidla nepřesahoval polovinu počtu všech zástupců za diecézi a polovinu všech náhradníků zvolených v rámci diecéze.

(3) Volitelným do funkcí uvedených v odst. 2 je v den volby alespoň dvacetipětiletý, právně způsobilý, mravně a občansky bezúhonný člen církve z náboženské obce v územní působnosti diecéze. Bližší podmínky volitelnosti pro jednotlivé funkce stanoví Organizační řád.

(4) Biskup je volen ve zvláštním zasedání diecézního shromáždění, svolaném pouze k tomuto účelu (čl. 42); ze své funkce může být odvolán před uplynutím funkčního období usnesením nejméně tříčtvrtinové většiny všech členů diecézního shromáždění, na jeho zvláštním zasedání, svolaném pouze k tomuto účelu za podmínek podle Organizačního řádu.

(5) Diecézní shromáždění schvaluje statut diecézní rady a statut diecézního revizního finančního výboru, dále potvrzuje jednací řady těchto orgánů, jimi schválené.

(6) Diecézní shromáždění svolává diecézní rada podle potřeby, nejméně však jednou za rok, vždy nejpozději do 31. května běžného roku. Diecézní shromáždění musí být svoláno též, požádá-li o svolání z vážných důvodů ústřední rada s uvedením jmenovitých důvodů a s návrhem pořadu jednání, dále požádá-li o svolání nejméně jedna třetina z celkového počtu náboženských obcí v diecézi na základě usnesení, přijatých shromážděními náboženských obcí. V těchto případech musí být diecézní shromáždění svoláno nejpozději do 60 dnů od doručení žádosti o svolání. Svolání diecézního shromáždění se děje oběžníkem doručeným všem náboženským obcím v působnosti diecéze, církevním orgánům, jejichž členové jsou členy diecézního shromáždění, a osobám, které jsou podle této Ústavy členy diecézního shromáždění nebo jsou na diecézní shromáždění zvány s hlasem poradním. Oběžník musí být odeslán nejpozději 4 týdny před datem konání diecézního shromáždění a musí v něm být uvedeno datum, místo a hodina konání a pořad jednání diecézního shromáždění.

(7) Řádně svolané diecézní shromáždění je způsobilé jednat a usnášet se, je-li přítomna nadpoloviční většina jeho členů. Není-li ve stanovenou hodinu způsobilé diecézní shromáždění jednat a usnášet se, koná se diecézní shromáždění za každého počtu jeho členů o 30 minut později, pokud tento počet alespoň přesahuje počet členů diecézní rady; takové shromáždění však nemůže rozhodovat o územní změně či o zániku diecéze. Usnesení diecézního shromáždění se přijímá nadpoloviční většinou hlasů přítomných členů, pokud tato Ústava nebo Organizační řád nevyžaduje vyšší kvalifikovanou většinu. Diecézní shromáždění jedná podle jednacího řádu, schváleného v úvodu jeho zasedání.

(8) Organizační řád církve může upravit další působnost diecézního shromáždění, dále podrobnosti pro jeho svolávání, jednání a rozhodování.

DIECÉZNÍ RADA

Článek 31

(1) Diecézní rada je správním, výkonným a dozorčím orgánem diecéze. Zejména

pečuje o křesťanský život a naplňování poslání církve v diecézi, provádí usnesení diecézního shromáždění a vyšších církevních orgánů a zajišťuje běžné záležitosti v působnosti diecéze. Dozírá na plnění úkolů v činnosti náboženských obcí a je jim přitom nápomocná. Schvaluje usnesení orgánů náboženské obce v zásadních věcech majetkové a organizační povahy uvedené v této Ústavě, v Organizačním řádu a v Hospodářském řádu a předem schvaluje právní úkony rady starších v těchto věcech. Rozhoduje o zřízení a zrušení vikariátů, určuje či mění jejich územní působnost, napomáhá v jejich činnosti a na jejich činnost dozírá.

(2) Diecézní rada ustanovuje, převádí či překládá a z funkce odvolává faráře, další duchovní a kazatele v náboženských obcích po předchozím projednání v příslušné náboženské obci a dále duchovní při diecézní radě (čl. 10 odst. 2 této Ústavy), schvaluje pověření duchovního k výkonu duchovenské činnosti ve veřejné sféře a toto pověření odnímá, schvaluje pověření k vymezenému výkonu duchovenských činností (čl. 11 této Ústavy), a to způsobem a za podmínek uvedených v této Ústavě a v Řádu duchovenské služby.

(3) Diecézní rada je oprávněna z vlastního podnětu nebo na návrh diecézního revizního finančního výboru pozastavit (sistovat) výkon usnesení orgánu náboženské obce a vyžadovat jeho změnu či zrušení, pokud je takové usnesení v rozporu s Ústavou, církevními řády nebo s usneseními k tomu příslušných církevních orgánů, anebo je v rozporu s právními předpisy. Proti rozhodnutí diecézní rady je přípustné odvolání k ústřední radě, jejíž rozhodnutí je konečné. Nebude-li orgánem náboženské obce učiněna náprava podle pravomocného rozhodnutí v přiměřené lhůtě, určené v rozhodnutí, je diecézní rada oprávněna předložit Právní radě návrh na zrušení sistovaného usnesení orgánu náboženské obce.

Článek 32

Diecézní rada je statutárním orgánem diecéze, který je oprávněn činit ve všech věcech právní úkony diecéze; jsou-li právní úkony diecéze vázány podle této Ústavy nebo podle Organizačního řádu či podle Hospodářského řádu na souhlas vyššího církevního orgánu, může je diecézní rada učinit teprve po doručení tohoto souhlasu, jinak jsou od počátku neplatné i vůči třetím osobám (čl. 7 této Ústavy).

Článek 33

(1) Členy diecézní rady jsou biskup, který je jejím předsedou, a další členové zvolení diecézním shromážděním (článek 30 odst. 2 písm. a) této Ústavy), z nichž alespoň polovina musí být laici. Do zasedání diecézní rady je vždy zván zástupce diecézního revizního finančního výboru, který má hlas poradní.

(2) Diecézní rada se ustaví na svém prvním (ustavujícím) zasedání, na němž zvolí z řad svých členů – laiků místopředsedu diecézní rady a finančního zpravodaje, popřípadě další funkcionáře diecézní rady; členové diecézní rady složí do rukou svého předsedy - biskupa, popřípadě do rukou místopředsedy slib věrného a odpovědného plnění úkolů, svěřených diecézní radě Ústavou a církevními řády.

(3) Řádně svolaná diecézní rada je způsobilá jednat a usnášet se, je-li přítomna nadpoloviční většina všech jejích členů. Usnesení se přijímá nadpoloviční většinou hlasů přítomných, pokud tato Ústava, Organizační řád nebo Hospodářský řád neurčuje požadavek vyšší kvalifikované většiny.

(4) Za diecézní radu jménem diecéze jedná biskup jako předseda diecézní rady a v jeho zastoupení místopředseda nebo jiný diecézní radou pověřený její člen. V běžných věcech duchovní správy, a tedy též vyjma svěcení kněžstva, zastupuje dočasně nepřítomného biskupa jím pověřený člen diecézní rady - farář nebo biskupem pověřený vikář; pověření může případně udělit diecézní rada. Písemnosti hospodářské povahy, jako jsou smlouvy a podobně, podepisují společně biskup, místopředseda a finanční zpravodaj diecézní rady; je-li některý z nich dočasně nepřítomen, podepisuje za něho jiný usnesením diecézní rady pověřený člen diecézní rady. Smlouvy mandátní, smlouvy o zastupování, plné moci a podání ke správním, soudním, či jiným orgánům podepisuje biskup a v době jeho nepřítomnosti místopředseda nebo jiný diecézní radou pověřený její člen. Nebudou-li tyto písemnosti předepsaným způsobem podepsány, jsou právní úkony v nich obsažené od počátku neplatné. Pokud se podle této Ústavy, Organizačního řádu církve nebo Hospodářského řádu vyžaduje pro právní úkon diecézní rady souhlas vyššího církevního orgánu (čl. 32 této Ústavy), je bez tohoto souhlasu právní úkon od počátku neplatný též vůči třetím osobám i v případě, že byl platně diecézní radou podepsán.

(5) K plnění svých úkolů a úkolů diecéze může diecézní rada zřizovat komise diecézní rady (diecéze), které jsou poradními a iniciativními orgány diecézní rady a jsou jim svěřovány dílčí úkoly. Podrobnosti o zřizování komisí a zásadách jejich činnosti upravuje Organizační řád.

Článek 34

Organizační řád, Hospodářský řád a Řád duchovenské služby upravuje blíže působnost diecézní rady a způsob jejího usnášení; Organizační řád též blíže upravuje způsob svolávání a jednání diecézní rady.

DIECÉZNÍ REVIZNÍ FINANČNÍ VÝBOR

Článek 35

Diecézní revizní finanční výbor je kontrolním orgánem diecéze, který provádí kontrolu hospodaření diecéze a náboženských obcí. Není podřízen ani nadřízen diecézní radě a za svou činnost odpovídá pouze diecéznímu shromáždění. Na ustavující schůzi zvolí diecézní revizní finanční výbor svého předsedu a místopředsedu a složí do rukou svého předsedy popř. místopředsedy slib věrného a odpovědného plnění úkolů svěřených tomuto výboru Ústavou a církevními řády.

Článek 36

Diecézní revizní finanční výbor se vyjadřuje k důležitým hospodářským záležitostem projednávaným diecézní radou nebo diecézním shromážděním. Provádí kontrolu řádné účetní závěrky diecéze a kontrolu jejího hospodaření a vyjadřuje k nim stanovisko na zasedání diecézní rady a diecézního shromáždění. Vyjadřuje se k návrhu rozpočtu předkládaného k projednání diecéznímu shromáždění. Je oprávněn navrhnout diecézní radě nebo diecéznímu shromáždění návrhy opatření k odstranění zjištěných nedostatků a vyžadovat zprávu o plnění těchto opatření. Organizační řád, popřípadě Hospodářský řád blíže stanoví působnost, svolávání, jednání a usnášení diecézního revizního finančního výboru.

DIECÉZNÍ KÁRNÝ VÝBOR

Článek 37

(1) Diecézní kárný výbor je orgánem diecéze, který:

- a) projednává a rozhoduje v kárných záležitostech vedených proti členům církve, duchovním, kazatelům i laikům v územní působnosti diecéze, vyjma kárných řízení týkajících se biskupa. Proti rozhodnutím diecézního kárného výboru je odvolacím orgánem církve kárný výbor, vyjma případů, kdy je rozhodnutí diecézního kárného výboru konečné,
- b) je odvolacím orgánem proti rozhodnutím biskupa učiněným vůči duchovním podle čl. 41 této Ústavy; v těchto věcech je rozhodnutí diecézního kárného výboru konečné.

(2) Pro ustavující schůzi diecézního kárného výboru se použije obdobně ustanovení čl. 35 této Ústavy.

Článek 38

(1) Kárné řízení se zahajuje buď na návrh orgánu náboženské obce nebo diecéze, anebo z vlastního podnětu diecézního kárného výboru. Kárné řízení lze zahájit nejpozději do šesti měsíců ode dne, kdy se diecézní kárný výbor o kárném provinění dozvěděl, nejpozději však do tří let ode dne, kdy bylo kárné provinění spácháno.

(2) Blíže je působnost diecézních kárných výborů, jejich svolávání, jednání a rozhodování a druhy kárných opatření diecézními kárnými výbory ukládané, stanoveno v Kárném řádu.

VIKARIÁTY

Článek 39

Vikariáty jsou organizační jednotky diecéze bez právní subjektivity; jejich postavení, působnost a orgány upravuje Organizační řád. Vikariáty zřizuje či zrušuje a jejich územní působnost stanoví či mění diecézní rada v souladu s Organizačním řádem.

DUCHOVNÍ SPRÁVA V DIECÉZI

Článek 40

VEDENÍ DUCHOVNÍ SPRÁVY V PŮSOBNOSTI DIECÉZE

(1) Vedení duchovní správy v územním obvodu diecéze přísluší biskupovi.

(2) Vedení duchovní správy jsou podřízeni všichni duchovní a kazatelé v územní působnosti diecéze, ať ustanovení či pověření v náboženských obcích nebo při diecézi, anebo pověření k výkonu duchovenské služby v rámci diecéze ve veřejné sféře.

(3) Záležitosti duchovní správy projednává též diecézní synoda duchovních, která je jako poradní a iniciativní orgán diecéze shromážděním všech duchovních, včetně osob pověřených k výkonu některých duchovenských činností (čl.11 této Ústavy) v rámci diecéze; na jednání synody je zván patriarcha církve. Synodu svolává biskup.

BISKUP

Článek 41

(1) Biskup je v čele duchovní správy v diecézi s právy a povinnostmi duchovního správce v celé diecézi; vede duchovní správu a je ve věcech duchovní správy nadřízen všem duchovním a kazatelům ustanoveným v rámci diecéze (čl.40 odst.2 této Ústavy). Je předsedou diecézní rady.

(2) Biskup vede a plní v diecézi úkoly duchovní správy, vykonává pastýřskou péči, udílí svátost biřmování a s vědomím patriarchy udílí svátost svěcení kněžstva. Vykonává řídicí a dozorčí činnost uloženou v oblasti duchovní správy diecézím a diecézním radám, jmenuje do funkce vikáře, určuje jejich působnost v duchovní správě a z funkce je odvolává.

(3) Biskup je oprávněn duchovnímu nebo kazateli uložit opatření za porušení služební povinnosti při výkonu funkce, a to způsobem a za podmínek podle Řádu duchovenské služby. Proti rozhodnutí biskupa je přípustné odvolání k diecéznímu kárnému výboru podle Kárného řádu.

(4) Biskup je oprávněn z důvodů závažnějšího a opakovaného porušení služebních povinností duchovního nebo kazatele v rámci územní působnosti diecéze, po předchozích pravomocně uložených alespoň dvou opatřeních podle odst. 3, předložit diecézní radě návrh na odvolání duchovního nebo kazatele z funkce bez současného návrhu na skončení služebního poměru (dále „zproštění služby“), jestliže porušování povinností nedosahuje závažnosti vyžadující skončení služebního poměru. Proti rozhodnutí diecézní rady o zproštění služby je přípustné odvolání k ústřední radě, jejíž rozhodnutí je konečné. Bližší podmínky a postup a další personální náležitosti spojené se zproštěním služby upravuje Řád duchovenské služby.

Článek 42

(1) Biskup je volen ve zvláštním zasedání diecézního shromáždění, svolaném pouze k tomuto účelu, na funkční období sedmi let.

(2) Volitelným je duchovní splňující podmínky obecné a zvláštní způsobilosti podle této Ústavy (čl.10 odst.1) a podle Organizačního řádu, který vykonává v roce volby alespoň po dobu deseti let po sobě jdoucích od kněžského svěcení duchovenskou službu v církvi, včetně služby z pověření církve ve veřejné sféře či funkce učitele Husitské teologické fakulty UK, a v roce volby nepřesáhne věk šedesáti pěti let.

(3) Biskup může být volen do své funkce i opakovaně.

(4) Postup volebního řízení upravuje Organizační řád.

(5) Postup zřizování biskupa a uvedení v úřad upravuje Řád duchovenské služby.

Článek 43

(1) Nemůže-li biskup dočasně vykonávat svou činnost, je zastupován způsobem uvedeným v čl. 33 odst. 4 této Ústavy.

(2) Uprázdnil-li se z trvalých důvodů funkce biskupa před uplynutím jeho funkčního období, pověří diecézní rada správou diecéze ve funkci označené jako „správce die-

céze" některého z vikářů nebo jiného duchovního, kteří mají způsobilost jinak vyžadovanou pro volbu biskupa; může jej též z funkce odvolat. Správce diecéze má všechny práva a povinnosti biskupa, vyjma svěcení kněžstva; má rovněž práva a povinnosti předsedy diecézní rady. Diecézní rada je povinna v nejbližší možné době svolat zasedání diecézního shromáždění ke zvolení nového biskupa.

Článek 44

Organizační řád a Řád duchovenské služby blíže upravuje záležitosti duchovní správy v diecézi, včetně působnosti synody duchovních a účasti duchovních, kteří z funkce duchovního odešli do důchodu, na jednání synody, popř. na jednání některých dalších diecézních církevních orgánů.

Článek 45

ÚŘAD DIECÉZE

Organizační řád upravuje působnost úřadů diecézí, které především vykonávají odborné, organizační a správní úkoly k zajištění činnosti diecézních orgánů a metodickou pomoc orgánům náboženských obcí. Tyto úřady nemohou nahrazovat působnost diecézních církevních orgánů stanovenou v Ústavě a v církevních řádech; za podmínek a v rozsahu uvedeném v Organizačním řádu, mohou příslušní vedoucí pracovníci úřadů činit některé běžné právní úkony jménem diecéze, pokud jsou nezbytné pro běžný chod úřadu, nemohou však činit právní úkony příslušející diecézním církevním orgánům.

HLAVA III. ÚSTŘEDNÍ RADA

Článek 46

(1) Ústřední rada je správním a výkonným orgánem církve vždy pro území státu, v němž jsou zřízeny alespoň dvě diecéze Církve československé husitské. V církvi v rámci území příslušného státu zejména pečuje o křesťanský život a naplňování poslání církve, provádí usnesení sněmu a církevního zastupitelstva, zajišťuje běžné záležitosti církve, schvalovací činnost a činnost odvolacího orgánu svěřenou jí Ústavou a církevními řády. Pečuje o výchovu a vzdělávání duchovních, kazatelů i laiků, jakož i o vydávání literatury liturgické a církevně vzdělávací. Pečuje o vnější styky církve v rámci ekumenických vztahů, včetně styků s Husitskou teologickou fakultou Univerzity Karlovy.

(2) Ústřední rada v rámci své působnosti

- a) ustanovuje, převádí či překládá a z funkce odvolává duchovní či kazatele ustanovené při ústřední radě;
- b) vykonává působnost ve věcech vzniku a zrušení služebních poměrů duchovních a kazatelů podle této Ústavy, Organizačního řádu a Řádu duchovenské služby;
- c) je oprávněna z vlastního podnětu nebo z podnětu církevního revizního finančního výboru pozastavit (sistovat) usnesením dvouřetinové většiny všech členů ústřední rady výkon usnesení diecézní rady, pokud je v rozporu s Ústavou, církevními řády nebo s usnesením církevního sněmu či církevního zastupitelstva, anebo s právními předpisy. Proti tomuto usnesení je přípustné odvolání k církevnímu zastupitelstvu, jehož rozhodnutí je konečné. Nejedná-li diecézní rada nápravu podle pravomocného rozhodnutí potvrzeného církevním zastupitelstvem, je oprávněna ústřední rada předložit Právní radě návrh na zrušení tohoto usnesení diecézní rady. Ze závažných důvodů, obdobných důvodům uvedeným v čl. 23 této Ústavy, je ústřední rada oprávněna předložit církevnímu zastupitelstvu návrh na rozpuštění diecézní rady; v dalším se postupuje obdobně podle článku 23 této Ústavy.

Článek 47

(1) Ústřední rada je statutárním orgánem církve pro území příslušného státu, v němž je zřízena, a v rámci této působnosti je oprávněna činit právní úkony církve; jsou-li právní úkony církve vázány podle této Ústavy, Organizačního řádu či Hospodářského řádu na souhlas církevního zastupitelstva nebo církevního sněmu, může je ústřední rada učinit teprve po udělení tohoto souhlasu, jinak jsou od počátku neplatné i vůči třetím osobám (čl. 7 této Ústavy).

(2) Název ústřední rady je složen ze slov „Ústřední rada Církve československé husitské v“ s dovětkem obsahujícím název státu v němž působí (např. „Ústřední rada Církve československé husitské v České republice“ nebo „Ústřední rada Církve československé husitské ve Slovenské republice“). Uvádí-li se v této Ústavě nebo v církevních řádech „ústřední rada“, má se na mysli každá ústřední rada ustavená pro území příslušného státu podle této Ústavy.

Článek 48

(1) Předsedou ústřední rady je vždy patriarcha Církve československé husitské; pro výkon této funkce v jiném státě, než je sídlo církve jako celku, určuje v rozsahu jím stanoveném svého zástupce z členů biskupského sboru daného státu.

(2) Dalšími členy ústřední rady jsou biskupové diecézí v příslušném státě, vždy spolu s jedním zástupcem - laikem na každých i započatých padesát náboženských obcí v diecézi, nejvýše však dva zástupci - laici za diecézi, dále zástupce Husitské teologické fakulty Univerzity Karlovy - kněz Církve československé husitské, povoláný usnesením ústřední rady. Do zasedání ústřední rady je vždy zván zástupce církevního revizního finančního výboru, který má hlas poradní.

(3) Ústřední rada se ustaví na svém prvním (ustavujícím) zasedání, na němž zvolí z řad svých členů místopředsedu ústřední rady a finančního zpravodaje, popřípadě též další funkcionáře ústřední rady a na němž členové ústřední rady složí do rukou předsedy - patriarchy, popř. do rukou místopředsedy slib věrného a odpovědného plnění úkolů, svěřených ústřední radě Ústavou a církevními řády.

(4) Řádně svolaná ústřední rada je způsobilá jednat a usnášet se, je-li přítomna nadpoloviční většina všech jejích členů. Usnesení se přijímá nadpoloviční většinou hlasů přítomných členů, pokud Organizační řád nebo Hospodářský řád neurčuje požadavek vyšší kvalifikované většiny.

(5) Za ústřední radu jménem církve jedná patriarcha jako předseda ústřední rady nebo jím určený zástupce (odst. 1) a v jeho zastoupení místopředseda nebo jiný ústřední radou pověřený její člen. V běžných věcech duchovní správy zastupuje dočasně nepřítomného patriarchu nebo jím určeného zástupce (odst.1) biskup pověřený patriarchou nebo jeho zástupcem, popřípadě biskup pověřený ústřední radou. Pisemnosti hospodářské povahy, jako jsou smlouvy a podobně, podepisují společně patriarcha nebo jím určený zástupce (odst.1), místopředseda ústřední rady a finanční zpravodaj ústřední rady; je-li některý z nich dočasně nepřítomen, podepisuje za něho jiný, usnesením ústřední rady pověřený její člen. Smlouvy mandátní, smlouvy o zastupování a plné moci, dále podání učiněná ke správním, soudním či jiným orgánům podepisuje patriarcha nebo jím určený zástupce (odst.1). Nebudou-li tyto písemnosti předepsaným způsobem podepsány, jsou právní úkony v nich obsažené od počátku neplatné. Pokud se podle této Ústavy, Organizačního řádu nebo Hospodářského řádu vyžaduje pro právní úkon ústřední rady souhlas vyššího orgánu (čl.48 této Ústavy), je bez tohoto souhlasu právní úkon od počátku neplatný též vůči třetím osobám i v případě, že byl platně ústřední radou podepsán.

(6) Ustanovení článku 33 odst. 5 této Ústavy o zřizování komisí se pro ústřední radu použije obdobně.

Článek 49

(1) Organizační řád, Hospodářský řád a Řád duchovenské služby upravují blíže působnost ústřední rady a způsob jejího usnášení. Organizační řád též blíže upravuje způsob svolávání a jednání ústřední rady a zřizování jejích poradních orgánů.

(2) Postavení a úkoly ústřední rady v příslušném státě, kde je zřízena pouze jedna diecéze, plní spolu se svými úkoly diecézní rada.

HLAVA IV. CELEK CÍRKVE

ORGÁNY CELKU CÍRKVE

Článek 50

(1) Úkoly celocírkevní povahy, zejména úkoly naukové, zákonodárné (schvalování Ústavy, nauky církve a řádů ve výlučné působnosti sněmu) a úkoly schvalování dalších církevních řádů a předpisů (které nejsou vyhrazeny sněmu), dále úkoly správní a dozorcí, úkoly duchovní správy a další úkoly celocírkevní povahy plní církev těmito orgány:

- a) církevní sněm,
- b) církevní zastupitelstvo,
- c) církevní revizní finanční výbor,
- d) církevní kárný výbor,
- e) orgány duchovní správy církve.

(2) Ústava, nauka církve a řády církve schválené církevním sněmem nebo církevním zastupitelstvem a další usnesení církevního sněmu a církevního zastupitelstva ve vnitřních záležitostech církve, včetně vymezení působnosti jednotlivých církevních orgánů, jsou závazné pro celou církev a pro její organizační jednotky, pokud v těchto církevních předpisech či usneseních není stanoveno jinak.

Článek 51

Pro účely rozhodování ve věcech souladu nižších církevních řádů a předpisů s vyššími církevními řády a předpisy a s Ústavou a ve věcech souladu rozhodnutí církevních orgánů s těmito církevními předpisy ustavuje církevní zastupitelstvo volbou Právní radu.

CÍRKEVNÍ SNĚM

Článek 52

(1) Zákonodárným shromážděním církve je sněm církve, (dále též jen "církevní sněm" nebo "sněm"). Jedině církevnímu sněmu přísluší schvalovat Ústavu a její změny, dále

nauku církve a další věroučné dokumenty, Bohoslužebný řád, Kárný řád a zásady řádů duchovní péče a jejich změny.

(2) Církevní sněm je rovněž oprávněn schvalovat usnesení, jímž se církevnímu zastupitelstvu ukládá provést v usnesení církevního sněmu schválené změny v církevních řádech, schvalovaných církevním zastupitelstvem; toto usnesení církevního sněmu je pro církevní zastupitelstvo závazné a uveřejňuje se v Úředních zprávách církve. Nejsou-li změny uvedené v usnesení církevního sněmu provedeny na nejbližším zasedání církevního zastupitelstva, nabývají účinnosti dnem následujícím po skončení zasedání církevního zastupitelstva.

(3) Patriarcha je povinen neprodleně vyhlásit úplné znění dotyčného církevního řádu v Úředních zprávách církve.

(4) Patriarcha je volen ve zvláštním zasedání církevního sněmu, svolaném pouze k tomuto účelu (čl.60); ze své funkce může být odvolán před uplynutím funkčního období usnesením nejméně tříčtvrtinové většiny všech členů církevního sněmu na jeho zvláštním zasedání, svolaném pouze k tomuto účelu za podmínek podle Organizačního řádu.

Článek 53

(1) Církevní sněm je shromážděním náboženských obcí celé církve ze všech států, v nichž Církev československá husitská působí, a dalších účastníků s právem hlasovacím v této Ústavě uvedených (dále též jen "členové sněmu").

(2) Členy církevního sněmu ve smyslu odst. 1 s právem hlasovacím jsou:

- a) zvolení zástupci - laici ze všech náboženských obcí církve, po jednom zástupci na každé i započaté dva tisíce členů církve v seznamu náboženské obce, přičemž každá náboženská obec musí být zastoupena alespoň jedním svým zástupcem - laikem,
- b) faráři, další duchovní a kazatelé ustanovení v církvi (v náboženských obcích, při vikariátech, diecézních radách, při ústřední radě, či na jiných místech ustanovení),
- c) členové církevního zastupitelstva,
- d) členové ústřední rady

e) členové diecézních rad

f) učitelé a asistenti Husitské teologické fakulty Univerzity Karlovy, kteří jsou členy církve.

(3) Na zasedání církevního sněmu jsou s hlasem poradním zváni

- a) členové církevního revizního finančního výboru, církevního kárného výboru a Právní rady,
- b) členové diecézních revizních finančních výborů a diecézních kárných výborů.

(4) Církevní sněm svolává patriarcha nejméně jednou za deset let. Církevní sněm musí být svolán vždy, požádá-li o to alespoň polovina diecézí usneseními svých diecézních shromáždění, ze shodných důvodů a s uvedením shodného návrhu pořadu jednání církevního sněmu; v takovém případě musí být církevní sněm svolán nejpozději do tří měsíců od doručení poslední z těchto žádostí. Pokud by patriarcha církevní sněm v těchto případech nesvolal, jsou oprávněny jej svolat společně diecézní rady, jejichž diecézní shromáždění o svolání církevního sněmu požádaly anebo těmito diecézními radami pověřená diecézní rada.

(5) Zasedání církevního sněmu je svoláváno oběžníkem doručeným všem náboženským obcím, církevním orgánům, jejichž členové jsou účastníky církevního sněmu a osobám, které jsou podle této Ústavy členy církevního sněmu nebo jsou na sněm zvány s hlasem poradním. Oběžník musí být odeslán nejpozději 4 týdny před konáním zasedání církevního sněmu a musí obsahovat údaje o datu, místě a hodině konání církevního sněmu a o jeho pořadu jednání.

(6) Řádně svolané zasedání církevního sněmu je způsobilé jednat a usnášet se, je-li zastoupena alespoň polovina všech náboženských obcí alespoň jedním členem církevního sněmu. Není-li církevní sněm ve stanovenou hodinu způsobilý jednat a usnášet se, koná se sněm o 30 minut později za každého počtu členů, pokud tento počet přesahuje počet členů církevního zastupitelstva. Usnesení církevního sněmu se přijímá nadpoloviční většinou hlasů přítomných členů církevního sněmu, pokud tato Ústava nebo Organizační řád nevyžaduje vyšší kvalifikovanou většinu. Jednání církevního sněmu se řídí jednacím řádem, schvalovaným při zahájení prvního zasedání církevního sněmu; další zasedání církevního sněmu může tento jednacím řád pozměnit, popř. přijmout nový jednacím řád, usnesením tříčtvrtinové většiny přítomných členů církevního sněmu.

(7) Církevní sněm se schází na svých jednotlivých zasedáních až do doby, kdy je jednání sněmu usnesením jeho členů prohlášeno za skončené.

(8) Organizační řád může blíže upravit další působnost sněmu a podrobnosti pro jeho svolávání, jednání a rozhodování.

CÍRKEVNÍ ZASTUPITELSTVO

Článek 54

(1) Církevní zastupitelstvo tvoří zástupci zvolení diecézními shromážděními a další účastníci s právem hlasovacím v této Ústavě uvedení (dále též jen „členové církevního zastupitelstva“).

(2) Členy církevního zastupitelstva ve smyslu odst. 1 s právem hlasovacím jsou

- a) zástupci diecézí zvolení diecézními shromážděními podle článku 30 odst. 2 písm. g) a odst. 3 této Ústavy,
- b) členové a tajemníci ústřední rady,
- c) zástupce Husitské teologické fakulty Univerzity Karlovy - kněz Církve československé husitské.

(3) Na jednání církevního zastupitelstva jsou zváni s hlasem poradním členové církevního revizního finančního výboru, církevního kárného výboru a Právní rady, dále duchovní a kazatelé ustanovení při ústřední radě.

Článek 55

(1) Církevní zastupitelstvo v duchu poslání církve a v souladu s Ústavou schvaluje církevní řády a celocírkevní předpisy, pokud nejsou vyhrazeny církevnímu sněmu, rozhoduje všechny zásadní věci církve jako celku, pokud nejsou vyhrazeny sněmu, zejména též zásadní věci týkající se majetku a hospodaření církve, projednává zprávy ústřední rady o činnosti, rozpočtu a výsledcích hospodaření církve v příslušném státě, dále zprávy diecézních rad o činnosti, rozpočtu a výsledcích hospodaření jednotlivých diecézí, schválené diecézními shromážděními a stanoví výši základního (nejnižšího) ročního příspěvku členů církvi. Pečuje o celkové zájmy církve, o jednotu ve věcech věroučných, bohosloveských a bohoslužebných a plní další úkoly v Ústavě výslovně uvedené.

(2) Církevní zastupitelstvo volí na funkční období šesti let:

- a) předsedu a dalších osm až deset členů Právní rady,
- b) předsedu církevního revizního finančního výboru, který se zvolením stává členem tohoto výboru,
- c) předsedu církevního kárného výboru, který se zvolením stává členem tohoto výboru.

(3) Pro volitelnost do funkcí uvedených v odst. 2 se obdobně použije článek 30 odst. 3 této Ústavy.

(4) Církevní zastupitelstvo schvaluje statut ústřední rady, statut Právní rady a statut církevního revizního finančního výboru. Potvrzuje jednací řády těchto orgánů, jimi schválené.

(5) Církevní zastupitelstvo svolává patriarcha podle potřeby, nejméně však jednou za rok, vždy nejpozději do 30. června běžného roku. Církevní zastupitelstvo musí být svoláno též v případech a postupem obdobně podle článku 53 odst. 4 této Ústavy a v dalších případech uvedených v Organizačním řádu. Svolání církevního zastupitelstva se děje oběžníkem, doručeným všem členům církevního zastupitelstva, uvedeným v této Ústavě, dále osobám, které jsou na církevní zastupitelstvo zvány s hlasem poradním. Oběžník musí obsahovat den, místo a čas konání církevního zastupitelstva a pořad jeho jednání a musí být odeslán nejpozději 4 týdny před konáním církevního zastupitelstva.

(6) Řádně svolané církevní zastupitelstvo je způsobilé jednat a usnášet se, je-li přítomna nadpoloviční většina jeho členů. Není-li ve stanovenou hodinu církevní zastupitelstvo způsobilé jednat a usnášet se, koná se církevní zastupitelstvo o 30 minut později za každého počtu členů, pokud tento počet alespoň přesahuje počet členů ústředních rad. Usnesení se přijímá nadpoloviční většinou hlasů přítomných členů, pokud tato Ústava nebo Organizační řád nepožadují pro určitou věc vyšší kvalifikovanou většinu. Církevní zastupitelstvo jedná podle jednacího řádu, schváleného v úvodu jeho zasedání.

(7) Organizační a Hospodářský řád může blíže upravit další působnost církevního zastupitelstva, dále podrobnosti pro jeho svolávání, jednání a rozhodování.

Článek 56

CÍRKEVNÍ REVIZNÍ FINANČNÍ VÝBOR

(1) Církevní revizní finanční výbor je kontrolním orgánem církve, který provádí kontrolu hospodaření církve a diecézí, popřípadě také kontrolu hospodaření náboženských obcí, jsou-li pro to v jednotlivých případech závažné důvody.

(2) Církevní revizní finanční výbor se vyjadřuje k důležitým hospodářským záležitostem projednávaným příslušnou ústřední radou nebo církevním zastupitelstvem. Provádí kontrolu řádné účetní závěrky a vyjadřuje se k návrhům rozpočtů ústředí církvi v jednotlivých státech, provádí kontrolu jejich hospodaření a vyjadřuje k nim stanoviska na zasedání příslušné ústřední rady a církevního zastupitelstva. Je oprávněn navrhopvat příslušné ústřední radě nebo církevnímu zastupitelstvu návrhy opatření k odstranění zjištěných nedostatků a vyžadovat zprávu o plnění těchto opatření; totéž oprávnění má vůči diecézním orgánům, popř. orgánům náboženské obce, jde-li o návrhy předkládané na základě provedené revize v diecézi či v náboženské obci. Organizační řád, popřípadě Hospodářský řád blíže stanoví působnost, svolávání, jednání a usnášení církevního revizního finančního výboru.

(3) Církevní revizní finanční výbor provádí kontrolu hospodaření s finančními prostředky poskytnutými organizačním jednotkám církve z církevních finančních fondů či poskytnutých jim na základě usnesení vyššího církevního orgánu.

Článek 57

CÍRKEVNÍ KÁRNÝ VÝBOR

(1) Církevní kárný výbor je církevním orgánem, který

- a) projednává a rozhoduje v kárných záležitostech vedených proti členům církve, duchovním, kazatelům i laikům ve všech případech, kdy není dána působnost diecézního kárného výboru,
- b) je odvolacím orgánem proti rozhodnutím diecézního kárného výboru, vyjma případů, kdy je rozhodnutí diecézního kárného výboru konečné.

(2) Kárné řízení se zahajuje na návrh orgánu náboženské obce, diecéze či církve, anebo z vlastního podnětu církevního kárného výboru. Kárné řízení lze zahájit nejpo-

zději do šesti měsíců ode dne, kdy se církevní kárný výbor o kárném provinění dozvěděl, nejpozději však do tří let ode dne, kdy bylo kárné provinění spácháno.

(3) V ostatním platí obdobně ustanovení čl. 38 odst. 2 této Ústavy.

DUCHOVNÍ SPRÁVA V CÍRKVI JAKO CELKU

Článek 58

VEDENÍ DUCHOVNÍ SPRÁVY

(1) V čele duchovní správy církve je patriarcha s právy a povinnostmi duchovního správce v celé církvi, uvedenými v této Ústavě, dále v Organizačním řádu a v Řádu duchovenské služby.

(2) Záležitosti duchovní správy projednává též generální synoda duchovních, která je jako poradní a iniciativní orgán celku církve shromážděním všech duchovních včetně osob pověřených k výkonu některých duchovenských činností (čl. 11 této Ústavy) v rámci církve. Je svolávána podle potřeby, vždy však před zasedáním církevního sněmu, k projednání otázek duchovní správy celocírkevního významu a k projednání či přípravě návrhů pro církevní sněm, případně též pro církevní zastupitelstvo.

PATRIARCHA

Článek 59

(1) Patriarcha plní v církvi s vědomím příslušných biskupů a při zachování jejich pravomocí úkoly vedení a výkonu duchovní správy, vykonává pastýřskou péči obdobnou pastýřské péči biskupské, udílí svátost biřmování a svátost svěcení kněžstva, zřizuje předepsaným způsobem zvolené biskupy a uvádí je do funkce. Svolává generální synodu duchovních a plní další úkoly uvedené v této Ústavě a v církevních řádech.

(2) Patriarcha má ve vztahu k duchovním ustanoveným při ústřední radě obdobně působnosti biskupa uvedené v článku 41 odst. 3 a 4 této Ústavy.

Článek 60

- (1) Patriarcha je volen ve zvláštním zasedání sněmu, svolaném pouze k tomuto účelu, na funkční období sedmi let.
- (2) Pro podmínky volitelnosti a pro opětovnou volbu patriarchy platí obdobně ustanovení článku 42 odst. 2 a 3 této Ústavy.
- (3) Postup volebního řízení upravuje Organizační řád.
- (4) Postup zřizování patriarchy a uvedení v úřad upravuje Řád duchovenké služby.

Článek 61

- (1) Nemůže-li patriarcha dočasně vykonávat svoji činnost, je zastupován způsobem uvedeným v článku 48 odst. 5 této Ústavy.
- (2) Uprázdnil-li se z trvalých důvodů funkce patriarchy před uplynutím funkčního období, svolá sbor biskupů neprodleně církevní zastupitelstvo, které svým usnesením pověří správou církve ve funkci označené jako „správce církve“ některého z biskupů. Usnesení o pověření správou církve může církevní zastupitelstvo z důležitých důvodů zrušit a pověřit správou církve jiného biskupa. Správce církve má všechna práva a povinnosti patriarchy. Je povinen v nejbližší možné době svolat zasedání církevního sněmu ke zvolení nového patriarchy; toto právo má rovněž sbor biskupů. Sborem biskupů podle tohoto ustanovení se má na mysli zasedání biskupů, které přijímá usnesení nadpoloviční většinou všech biskupů. Zasedání je oprávněn svolat biskup pověřený k tomu většinou biskupů.

Článek 62

- (1) Ustanovení o bližší úpravě duchovní správy v článku 44 této Ústavy se obdobně použije pro duchovní správu v celku církve.
- (2) Ustanovení o úřadu diecéze v článku 45 této Ústavy se obdobně použije pro úřad ústřední rady.

Článek 63

PRÁVNÍ RADA

- (1) Právní rada, volená církevním zastupitelstvem (čl. 51 a čl. 55 odst. 2 písm. a) a odst. 3 této Ústavy), rozhoduje o návrzích
 - a) přímo dotčeného církevního orgánu či člena církve na zrušení pravomocného rozhodnutí církevního orgánu pro jeho rozpor s církevními předpisy,
 - b) kolektivních církevních orgánů na zrušení usnesení církevního orgánu, které je buď v rozporu s církevními předpisy, anebo bylo vydáno nepříslušným církevním orgánem,
 - c) kolektivních církevních orgánů na zrušení nižšího církevního předpisu či jeho některých ustanovení pro rozpor s vyššími církevními řády a předpisy či s Ústavou.
 V působnosti Právní rady není přezkoumávání usnesení církevního sněmu.
- (2) Návrh Právní radě
 - a) ve věci konkrétního rozhodnutí církevního orgánu podle odst. 1 písm. a) může podat církevní orgán či člen církve, jehož se přímo toto rozhodnutí týká, po vyčerpání předepsaného postupu v odvolacím řízení, a to nejpozději do 3 měsíců od právní moci rozhodnutí, jinak právo na podání návrhu zaniká;
 - b) ve věcech podle odst. 1 písm. b) může církevní orgán podat nejpozději do 3 měsíců od přijetí a v případě, že podléhá vyhlášení, od vyhlášení napadeného usnesení, jinak právo na podání návrhu zaniká;
 - c) ve věcech podle odst. 1 písm. c) může církevní orgán podat kdykoliv v průběhu platnosti napadeného církevního předpisu.
- (3) Pokud Právní rada návrh neodmítne pro svoji nepříslušnost nebo z důvodu nevyčerpání řádných opravných prostředků (odvolání) navrhovatelem podle církevních předpisů, je oprávněna v projednávané věci
 - a) při rozhodování podle odst. 2 písm. a) a b) pravomocné rozhodnutí či usnesení zrušit nebo potvrdit,
 - b) při rozhodování podle odst. 2 písm. c) zrušit církevní předpis či některé z jeho ustanovení nebo návrh zamítnout.
- (4) Postup dotčených církevních orgánů při výkonu rozhodnutí Právní rady, popřípadě postup při jejich nečinnosti ve vztahu k rozhodnutí Právní rady a dále postup při

jednání a rozhodování Právní rady, blíže upravuje Organizační řád a statut Právní rady schválený církevním zastupitelstvem.

ČÁST ČTVRTÁ CÍRKEV A HUSITSKÁ TEOLOGICKÁ FAKULTA UNIVERZITY KARLOVY

Článek 64

(1) Vnitřní předpisy Husitské teologické fakulty Univerzity Karlovy (dále jen „HTF UK“) schvaluje Církev československá husitská usnesením církevního zastupitelstva.

(2) Statut HTF UK musí obsahovat zejména tato ustanovení:

- a) HTF UK, zřízená na základě zák.č.163/1990 Sb. v souladu s vůlí Církve československé husitské, a to inkorporací Husovy československé bohoslovecké fakulty v Praze, zřízené vládním nařízením č.112/1950 Sb.; ta byla nástupcem Husovy československé evangelické bohoslovecké fakulty v Praze zřízené podle zákona č.197/1919 Sb., resp. Československé sekce této fakulty, vzniklé v r. 1935 na základě vládního nařízení o změně a doplnění Organizačního statutu Husovy československé evangelické bohoslovecké fakulty v Praze č.9/1935 Sb. Tato fakulta uchovává a rozvíjí husitské bohosloví, které tvoří teologický kmen jejího studijního programu;
- b) sloučení, popřípadě zrušení HTF UK podléhá schválení sněmem Církve československé husitské;
- c) děkan nebo proděkan HTF UK musí být knězem Církve československé husitské;
- d) členem vědecké rady HTF UK je patriarcha nebo jím delegovaný biskup Církve československé husitské;
- e) církevní akademické pracovníky, vyučující na HTF UK ve studijním programu husitské teologie, pověřuje k výkonu jejich činnosti a toto pověření zrušuje církevní zastupitelstvo Církve československé husitské;
- f) katedry systematické, biblické a praktické teologie jsou obsazeny vždy minimálně dvěma kněžími Církve československé husitské, a to profesorem nebo docentem a odborným asistentem na každé z těchto kateder; výjimky povoluje církevní zastupitel-

stvo Církve československé husitské. Zrušení či sloučení těchto kateder podléhá schválení církevním zastupitelstvem Církve československé husitské;

- g) zřizování dalších a zrušení stávajících teologických oborů na HTF UK podléhá schválení církevním zastupitelstvem Církve československé husitské;
- h) spirituálem HTF UK je vždy kněz Církve československé husitské, kterého jmenuje a odvolává církevní zastupitelstvo Církve československé husitské;
- i) k podpoře řádného pěstování husitského bohosloví se ustavuje z učitelů, kteří jsou členy Církve československé husitské, „Sbor učitelů husitského bohosloví“; v čele tohoto sboru je předseda sborem zvolený, zpravidla kněz Církve československé husitské.

ČÁST PÁTÁ USTANOVENÍ SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ

Článek 65

USTANOVENÍ SPOLEČNÁ A PŘECHODNÁ

(1) Do doby schválení nových řádů na něž je v této ústavě odkazováno (Organizační řád, Hospodářský řád, Řád duchovenské služby) se použijí ustanovení dosud platných řádů, která nejsou v rozporu s touto Ústavou; ostatní ustanovení nelze ode dne účinnosti této Ústavy použít.

(2) Do doby schválení nového Kárného řádu církevním sněmem se zmocňuje církevní zastupitelstvo ke schválení novelizace Kárného řádu, a to nejpozději do tří měsíců po schválení této Ústavy.

(3) Církevní zastupitelstvo je povinno formou novelizace uvést do souladu s Ústavou Organizační řád, Hospodářský řád a Řád duchovenské služby nejpozději do tří měsíců od schválení této Ústavy a nejpozději do jednoho roku schválit nové církevní řády zde uvedené.

(4) Ústava je nejvyšším předpisem Církve československé husitské; ustanovení všech ostatních předpisů a řádů církve nesmí být v rozporu s Ústavou, jinak jsou taková ustanovení neplatná.

(5) Pro účely účasti na diecézních shromážděních a na církevním sněmu se za duchovního považuje duchovní podle čl.10 této Ústavy.

(6) Okrsky a okrskové orgány podle Zřízení a Organizačního řádu platného před účinností této Ústavy se považují za vikariáty a vikariátní orgány podle této Ústavy.

(7) V rámci působení církve ve veřejné sféře je oprávněna též diecéze nebo náboženská obec zřizovat a provozovat školy v souladu s příslušnými právními předpisy.

(8) Zvolený člen církevního orgánu, popřípadě celý církevní orgán, může být před uplynutím funkčního období odvolán usnesením církevního orgánu, který jej zvolil; odvolání biskupa nebo patriarchy se řídí samostatnými ustanoveními této Ústavy (čl. 30 odst. 4, čl. 52 odst. 4).

Článek 66

USTANOVENÍ ZÁVĚREČNÁ

1) Tato Ústava Církve československé husitské byla schválena na 3. zasedání VIII. sněmu Církve československé husitské konaném dne 19. října 2002 a nabývá účinnosti dnem jejího vyhlášení v Úředních zprávách církve; tímto dnem pozbývá platnosti dosavadní Zřízení Církve československé husitské se všemi jeho doplňky a změnami.

(2) Všechny církevní řády a jiné církevní předpisy či jejich změny nabývají po svém schválení účinnosti dnem jejich vyhlášení v Úředních zprávách církve; podrobnosti stanoví Organizační řád.